

Ting, der ere komne frem her, fordi, som en tidligere Taler har bemærket, det for en stor Del er de samme Betragtninger, som kom frem ved første Behandling i Fjor. Det, som i Virkeligheden baade i Fjor og i Aar tiltrækker sig Opmærksomheden, er Spørgsmaalet om, paa hvilke Meierier det skulde anvendes, og navnlig Spørgsmaalet om, i hvilket Omfang det bør anvendes paa andre store Meierier end Andels- og Fællesmeierier. Hvad dette Spørgsmaal angaar, da har jeg jo allerede i Fjor udtalt, at jeg faa mit Standpunkt, som jo navnlig er det at se paa den offentlige Hygieines Interesse, ikke kan have Noget mod en Udvidelse af Loven til større Meierier i det Hele, naar man iøvrigt kan enes om en passende Grændse i saa Henseende. Jeg kan altsaa henholde mig til, hvad jeg, i den Anledning yttrede i Fjor, at, for saa vidt der fra det eventuelle Udvalgs Side kan stilles Forslag i den Retning, som vilde kunne tilfredsstille Thinget her, saa vil det sandsynligvis næppe hos mig finde nogen Modstand. Fra det Udvalg, der blev nedsat i Fjor, blev der, som jeg ogsaa tidligere har antydet, ved Samlingens Slutning tilstillet mig en Skrivelse, hvori jeg anmodes om at indhente rundt omkring fra Landet en Række af Oplysninger, som Udvalget nærmere angav med Hensyn til disse Fælles- og Andelsmeierier. Disse Oplysninger har jeg søgt tilveiebragt gennem Amtene, og de ere nu til Stede og ligge rede for at kunne overgives til det eventuelle Udvalg; der er jo nemlig Ingen, man fornuftigvis kan sende disse Sager til, saalænge et Udvalg ikke er nedsat.

De enkelte Betragtninger, der her ere komne frem i Dag, ere, som sagt, i det Væsentlige meget overensstemmende med dem, der kom frem i Fjor. Paa den ene Side staa de, der ønske, at der slet ikke skal findes nogen nærmere Kontrol, eller rettere sagt, nærmere kontrollerende Forskrifter med Hensyn til Andels- og Fællesmeierier. Men paa den anden Side, staa Befolkningens Sundhedstilstand i Almindelighed. Det kan ikke nytte, at man siger, at saadanne Bestemmelser behøves ikke, det kan ikke nytte, at man klager over, at, hver Gang en ny Bedrift af en eller anden Art opstaar, saa møder det Offentlige Strax med saadanne Bestemmelser, thi det er ofte en ganske naturlig Følge af en saadan ny Bedrifts Opstaen. Det kan ikke nytte at fremhøve disse Betragtninger her, fordi det er et Faktum, der ikke kan afvises, at der fra disse Andels- og Fællesmeierier har udbredt sig Epidemier, det er sikkert og vist; hvormeget man end siger, at det ikke behøves, og at Folk nok i Almindelighed ville sørge

for den fornødne Renlighed og en hensigtsmæssig Indretning, saa staa der lige overfor det det uafviselige Faktum, at det ikke altid er Tilfældet, og at der er Tilfælde, hvor Epidemier have udbredt sig fra disse Meierier, og naar saadanne Epidemier udbrede sig, saa gaar det ud over de andre Mennesker, der enten dø eller blive syge deraf. Derfor maa man ikke betragte det fra Næringsstandpunktet alene, og fra Næringsstandpunktet set klage over, at der staar Hindringer, thi hvad der er ligesaa vigtigt ved saadanne Veiligheder at se paa, er, hvilke Hensyn og Bestyrelsesforholdsregler Befolkningens Sundhed i det Hele ndkræver. Spørgsmaalet har desuden ogsaa sin økonomiske Side. Paa alle de Steder, hvor man har haft Epidemier, der have udbredt sig fra disse Andelsmeierier, har man sandelig ogsaa faaet at mærke, at disse Epidemier ikke koste saa lidt, og at det ikke er Spøg for de Kommuner, hvor de opstaa. Naar der har været talt om Tuberkulosen her i Dag, skal jeg ikke indlade mig videre derpaa, thi jeg kjender ikke saa rigtig det Spørgsmaal, hvorvidt den Sygdom kan forplante sig gennem Mælken til Mennesker. Men jeg vil blot gjøre opmærksom paa, at Lovforslaget jo ikke har noget med Tuberkulosen at bestille, for saa vidt som Tuberkulosen jo ikke er nævnt i § 1 mellem de Sygdomme, som skulle foranledige en midlertidig Lukning af Meieriet. For saa vidt man ogsaa i Dag er kommen tilbage til Betragtninger over de store Tab og Gener, der ville forvoldes, naar der opstaa en saadan Sygdom, enten i et Meieri eller i en af de Giendomme, hvorfra der bringes Mælk til Meieriet, ved de Forholdsregler, der saa skulle iagttages, vil jeg der til bemærke, hvad jeg allerede forrige Gang bemærkede, at der i Almindelighed ikke vil være Tale om Andet end en meget kort Standsning. Meningen er jo kun, at man skal standse med Ableveringen af Mælk fra Meieriet, indtil Faren for Smittens Udbredelse er afstaaen, hvilket jo altsaa i Almindelighed vil sige, indtil den syge Person er fjernet, s. Ex. ved Indlægning paa et Sygehus, et Hospital eller deslige, og der maafe ogsaa er anvendt nogle andre Desinfektionsforholdsregler. Det er jo Ting, der i de fleste Tilfælde ikke ville optage meget lang Tid, saa der vil jo ikke her blive Tale om nogen langvarig Standsning af Meieriet. De enkelte Bemærkninger, der ere gjorte med Hensyn til Paragraferne, skal jeg ikke komme videre ind paa. De fleste af dem ere jo ikke af anden Bestaafenhed, end at de ville kunne give Anledning til Endringsforslag, om hvilke man jo saa altid